

137 Електронен вестник

137 соу

Брой 5 май 2012г.



ДА ИЗЧИСТИМ БЪЛГАРИЯ!

Клуб "Млад журналист" се присъедини, а Вие направихте ли го?

• Хобито на моя учител

Всеки един човек има нещо, в което е най-добър и често пъти то е най-приятното му занимание. Нещото, което го успокоява и го прави щастлив, независимо как е минал денят му.

стр.4

• Любопитно

- Body language или Езикът на тялото
...Какво ли си мисли в момента човекът, с когото разговаряте?...
- Честито блондинки!

стр. 13

Чао, абитуриенти!



- През погледа на другите
- През погледа на ученик от XII клас
- През погледа на класния ръководител

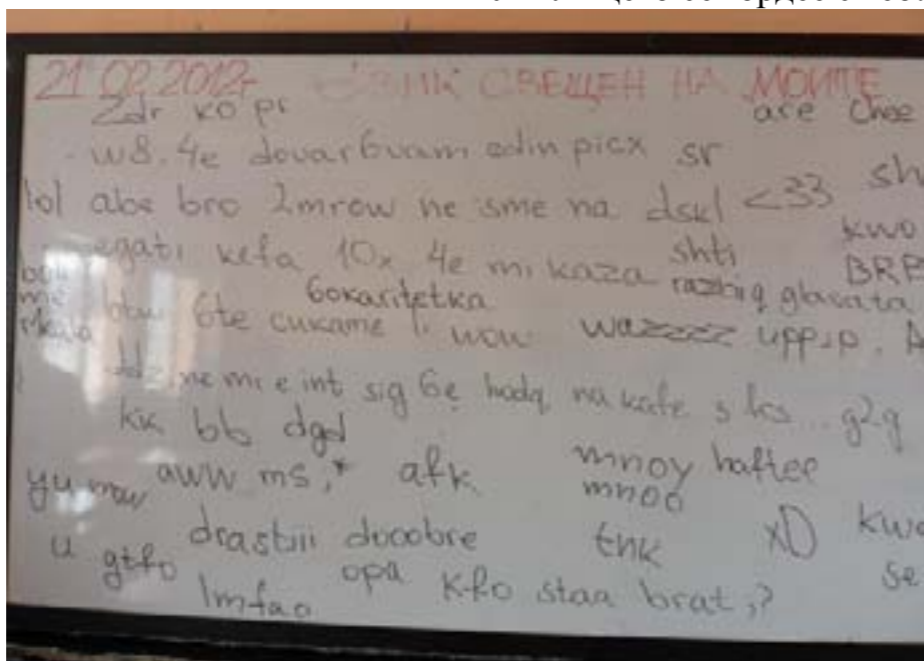


стр. 7



Стефани Рачина IXБ

Честито на Евина Кехайова от VIIБ за победата ѝ в XXXI Национална олимпиада по български език и литература и първото ѝ място!
Училището се гордее с теб!



Запасът от думи на младите будители-разнообразие и абстрактност

Ако не беше книгата, написана на славянобългарски език, може би нямаше да съществува България такава, каквата е днес. 11 май е специален празник, празник, който ни напомня за нашето минало и настояще, празник, който трябва да ни въодушевява с идеята за пълното духовно и политическо освобождение.

Книгата... Преди повече от хилядолетие тя е едно от основните оръжия в ръцете на княз Борис и на сина му Симеон, с която те завършват единението на славяни и прабългари.

Пробуждането на българския народ от османско иго започва пак с призива на една книга – книгата на игумена Паисий – „История славянобългарска“ По-късно „Рибният буквар“ на доктор Петър Берон отвори очите на неуките и разкри светли хоризонти пред младите за знания.

Книгата. Българската. Създадена преди дванадесет века от двамата солунски братя Константин – Кирил и Методий Техният подвиг се обезсмъртява още през 1211г., когато на Търновския събор е решено в така наречения Борилев

• синодик да се постави специално славословие за Кирил и Методий. Възникнал в България, скоро празникът на двамата братя се разпространява и между другите славяни (най-вече между руси и сърби). От материалите извлечени от стари славянски ръкописи за честване на паметта им, прави впечателни значителното разнообразие на дни, определени за тях, в които се прави възпоменание за живота и делото им. Първите дни-празници са 14 февруари за Кирил и 6 април за Методий, но Димитър Ростовски (XVII в) пише житие, в което определя 11 май - общо за двамата братя. Днес 11 май се празнува като църковен празник на двамата книжовници, докато 24 май се е установил като Празник на славянската писменост, просвета и култура. Всички знаем, че ос-

вен със създаването на азбуката и преводите на богослужбени книги на обикновен, говорим, народен език, Кирил и Методий са се отличавали с вродено красноречие, силна вяра и всеотдайност към делото и народа си:

„Млади българчета! Като имате честта да сте потомци на такъв изящни мъже, които са се отличили преимуществено в искрено благочестие, както и с най-горещ патриотизъм, постарайте се да проследите техните дела, подръжжавайте на техните добродетели. Постарайте се, казвам, да покажете не само вашите сънародници, но и на целия свят, че не живеете само за себе си, но и за обществото, за идващите родове, за всичките бъдещи времена за вечността...“ (вестник „Съвременник“, брой 21 и 22 от 18 август 1863 г., откъс от слово-то на Петко Р. Славейков)

Валерия Попова ХБ

Моят силен старт за България започва с ...

Всекидневно заключваме проблемите си някъде дълбоко в нашето съзнание без да търсим помощ. Поради страха от неразбиране и отблъскване се опитваме сами да се справим, а не да потърсим подкрепа. Знам, че всички сме с общи съдби, с общи права, но с различни по големина сърца и души. Затова вярвам, че моят силен старт за България трябва да започне с надежда. Надежда за по – добро бъдеще, повече подкрепа и възможности. Избирам надеждата, не само защото тя умира последна, но и защото тя ми дава сили да се боря и мечтая за това, което ми предстои.

Моля Ви, не ни отнемайте светлото и сигурно бъдеще, което за сега се крие само в нашето въображение! Позволете ни и да бъдем себе си, за да постигнем много! Вярвам, че ако имах възможността да променя едно привидно малко, но достатъчно значимо нещо и знаех, че гласът ми ще се чуе, бих променила образователната система в България. Защото ако основата липсва, то неграмотността ще ни залее, а по – късно и завладее. Да помислим ... Малко след появата си на бял свят, едно дете започва да се учи да говори, за да изразява себе си и да ходи, за да поеме по пътя на живота си. Постъпвайки в детската градина детето е поощрявано да развива талантите си чрез музика, рисуване и танци. В един момент, то вече е първолак, жадно е за знания, за стремежи и усмивки, но щом мине за първи път през “училищната шестица” се сблъсква с проблемите на образователната система. Разберете, че едно дете е щастливо, когато е толерирано, насърчавано, поощрявано, но не и оценявано. Оценката не е знание, а символ, който губи стойността си през живота. Знам, че има учители, които използват иновационни методи на преподаване и оценяване, знам, и че техните ученици са амбицирани, а родителите удовлетворени от това, че се развива потенциалът на децата им. Точно тези учители са моят идеал, смятам, че един преподавател трябва да бъде модерен, открит и дори снизходителен на моменти. Да бъде нашият приятел, човекът с когото можем да споделяме намеренията, желанията и мечтите си. А защо няма такива учители навсякъде? Бих въвела и нова система на обучение в среден и горен етап, система, която ще дава възможност на ученика да избира само предметите, които ще изградят личността му, ще конкретизират потребностите му и ще задоволяват нуждите му. За да се избегне назубрянето на излишен материал и „превръщането“ на учениците в ходещи енциклопедии. Както всеки човек на тази планета, така и ученикът копнее да бъде стимулиран за усилията, които полага, за средствата, които използва и целите към, които се стреми и постига с увеличаване на стипендията за отличен успех. А защо не и отпускане на допълнителни субсидии за децата, желаещи да продължат образованието си в университет. За съжаление на днешния ученик му липсва мотивацията, която Вие – управляващите може да му дадете. Липсва му онова браво, заради което се чувства значим. Липсва му надеждата за по – добра България. Аз знам! Аз вярвам, че всички ние ще живеем в един по-добър свят. С подкрепата Ви ще спомогнете да се родят по-големи надежди, да се усмихват повече младежи, да се осъществяват повече сънища и мечти. Вярвам в добрината на всички пораснали деца, които са готови да ни дадат тези права, от които не е честно да бъдем лишавани. И ние сме част от Вас, просто сега растем и силно се надяваме...

ХОБИТО НА МОЯ УЧИТЕЛ

За да покажем своите
учители в друга светлина.

Ира IXБ и Валерия ХБ

Намираме се в кабинет 212 заедно с клуб „Вдъхновени от Калиопа“, а на нашите въпроси отговаря госпожа Евгения Иванова.

Ира - Кое е Вашето хоби? Свързано ли е с клуба „Вдъхновени от Калиопа“?

Евгения Иванова - Обичам да пиша стихове и образно казано, не пропускам никое от посещенията на музата Калиопа, винаги я посрещам с радост и се възползвам от щедрите ѝ дарове. Работя с голямо удоволствие и с членовете на поетичния клуб „Вдъхновени от Калиопа“. С ентузиазъм чета техните стихотворения, помагам им да намерят най-добрия редакционен вариант.

Валерия - Имате ли издадени книжки със стихосбирки? На какви теми са посветени? Можете ли да ни покажете някоя?



ЕИ - Да, имам. Първата ми стихосбирка се нарича „Божествено дихание“. В нея има стихотворения за приятелството, за любовта, за планината и за Бога.



Стремя се да виждам красотата в живота и да го правя достояние на другите. Според мене това е основното предназначение на поезията – да носи радост, да докосва най-съкровеният кътчета в душите на хората, да събужда доброто у тях.

Ира - Имате ли любима книга или стихотворение?

ЕИ - Любимата ми книга е „Три-ма другари“ на Ерих Мария Ремарк. Това е една прекрасна книга за приятелството

и любовта, както и за голямото страдание от загубата на любимия човек. Любимият ми поет е Робърт Бърнс. Той е шотландски поет, един от основоположниците на романтизма. Няма да се ограничавам само с едно негово стихотворение. Харесвам повечето му поетични творби, защото са искрени и спонтанни.

Ира - Ученици от кои класове са членове на клуба? А колко сте на брой?

ЕИ - Членовете на клуба са ученици от 7а, 7б и 7г клас. В клуба членуват шестнадесет човека.

Валерия - Любимите ви забавления?

ЕИ - Обичам планинските разходки. Всяка неделя отивам в планината и там прекарвам чудесни мигове. Разхождам се, изкачвам планинските върхове, любувам се на красивата природа.

Валерия - Бихте ли ни разказали за вашите публични изяви?

ЕИ - С клуба имаме вече две публични изяви. Едната беше на празника на училището, посветена на 55-тата годишнина от основаването на 137 СОУ „Ангел Кънчев“. Представихме около четиридесет авторски стихотворения. Издадохме книжка със загла

“Развивайте
своите таланти,
защото нашата
страна има
нужда от
таланти хора.”

вие „Героите на България“. Тя включваше най-добрите стихотворения от представянето, предимно с патриотична тематика. Втората публична изява беше на 27 април 2012г. Представихме 35 авторски стихотворения. Осем от тях са посветени на предстоящия ден на славянската писменост и култура, по-точно на славянските първоучители - братята Кирил и Методий.



Писмено слово

Забеляза ли как мрака наддига се сега?
Откри ли светлината?
Намери ли света?
Видя ли свободата,
на словото ни дара,
останал от светите братя,
дарили ни с надежда, вяра...

Марти Драганова – 7б клас
Клуб „Вдъхновени от Калиопа“

Останалите стихотворения бяха с различна тематика: за любовта, за страданието от раздялата, за приятелството, за прощката и занаякоичовешки добродетели.

Ира - Колко време се занимавате с писане и редактиране на стихове?

ЕИ - Във всяко свободно време обикновено пиша или редактирам свои или ученически стихотворения, но не се оплаквам, защото това ми доставя удоволствие.

Валерия - Какво ще пожелаете на нашите читатели по случай празника - 24 май?

ЕИ - Пожелавам им да развиват своите таланти, защото нашата страна има нужда от таланти хора.



Към просвещението

Невежеството – безкрайно,
народът – прост,
просвещението – незнайно ...
Учение, бъди наш гост!
Дай, учителю, храна –
мъдрост за нашата душа.
В тунела ни подай ръка,
избави ни от вечната тъма!
За да станем ний чеда
на словото на мъдростта,
достойни пред света
за нашите учители -
Кирил и Методий –
светците посветители.

Евина Кехайова- 7б клас
Клуб „Вдъхновени от Калиопа“



Братята Кирил и Методий

Братя вдъхновители са те,
живели в чистотата на дете...

Божествен дух се в тях
вселил
и с мъдростта си ги дарил...

Искриците на огъня
запалили,
с топлина душите ни
погалили.

На диспути трудни се явили,
азбуката наша утвърдили...

Превели книгите
божествени
на ангелите с песните
тържествени.

И Бог със милост ги дари -
имената им обезсмърти...

Изабел Игнатова – VIIб клас
Клуб „Вдъхновени от Калиопа“

Мария Василева IXБ

6
Брой 5
май
2012г.

Денят на свободното слово за пръв път се отбелязва през 1992 г. по инициатива на ООН, а в България две години по-късно. Трябва да сме признателни на организацията, че е създадала този ден, въпреки че ние не се възползваме от него, а дори и да го правим – гласът ни остава нечул.

В нашата страна имаме повече от 15 национални вестника, но колко ли от тях ни съобщават истината такава, каквата е?

Но първо, какво в действителност представлява свободното слово? - Това е наше право да се изразяваме свободно, да кажем това, което мислим, да кажем истината, без тя да бъде изкривена и украсена допълнително...

Жълтите вестници – те са тези, които непрекъснато се ровят в живота на хората и въпреки всичко не показват на бял свят истината... Като че ли няма кой да контролира случващото се, а наивните хора продължават да купуват продуктите им и да вярват на лъжите им. Те правят пари на гърба на другите, разпространявайки лъжи за тях.

Малко са вестниците, които все още се придържат към истината и я споделят. Но кои ли са те? Може би, те са малки селски вестничета, които никой не чете или пък брошурки пръснати по кварталните улици. Няма как да сме сигурни...

Нека бъдем децата, които искат да променят това, нека бъдем промяната. Защо да не кажем това, което мислим? Защо не се застъпим един зад друг, за да ни чуят? Нека гласът ни да се чуе и да бъдем разбрани...



7
Брой 5
май
2012г.

През погледа на другите

Хората от 12 клас завършиха завинаги. Напуснаха тази среда, напуснаха приятелите си, напускат всичко, от което са се оплаквали през изминалите години. Всеки от тях крие добродетел в себе си, всеки от тях излиза от училище с мечти и желание да планира бъдещето си. Вярваме, че повечето от тях ще успеят в живота, стига да не се отказват след всяко препъване.



Ира Петрова IXБ

През погледа на ученик от XII клас

Даниел Дюлгеров ученик от XII А клас разказа интересни неща, които са му направили впечатление при учениците от 12 клас. Той сподели с нас по-скоро проблемите на днешните абитуриенти и всъщност показва нещата такива, каквито са в действителност. Ето и неговото мнение чрез кратък цитат на думите му:



Оказвайки се в 12 клас, изведнъж всички се променяме.

В промяната сама по себе си няма нищо лошо, но се заражда проблем. Става въпрос за присъствието в училище. Голяма част от нас ходим на частни уроци повярвайте, не само при учители, но и при професори, доценти и т.н. Училището остава някъде на заден план. Подготовката за кандидатстване става по-важна от оценките в училище и учителят е едва ли не длъжен да пише добра оценка, защото детето ще кандидатства!

Или пък друга голяма група 12-класници смятат, че щом са стигнали до тук, няма нужда да се ходи на училище. При всяка забележка от страна на учител или класен ръководител, обикновено се отговаря: "Ама госпожо, какво искате?"

Ние сме 12 клас?"

Още със започване на учебната година се извяваме като абитуриенти. Учителите са тези, които трябва да ни "напомнят", че имаме да извървим още една последна отсечка от своето обучение. Тази финална права е най-важна, защото най-лошото е да се спънеш и да паднеш

точно преди финала.

Аз лично като ученик от 12 клас се старая да присъствам ако не във всички, то поне в повечето от часовете, защото знам че след като завърша училището ще ми липсва. Знаем го, защото го виждам от приятели и познати, които вече са завършили."

А на съучениците си желая да имат куража да реализират всички мечти, да имат късмета във всичко, за да им върви, да имат вяра, че хубавото тепърва предстои!

Честито завършване!



Джени Данчева XII Б

Какво са за мен ученическите години?

Като цяло ще ми липсват много неща от училището. Ще ми липсват приятелите, учителите и въобще задължението да ходя на училище. Това е времето, в което си най-безгрижен. В дванадесети клас всичко е по-различно. Вече знаеш, че си за последна година в училище, знаеш че от тук нататък няма да е същото, трябва да си по-отговорен и ще имаш повече задължения. Но важното е, че растеш и се развиваш. Отваряш нова страница на своя живот. Очакват те толкова нови емоции и нови запознанства.

Училището винаги ще остане един прекрасен спомен за мен. Там съм научила толкова много. Там станах човека, който съм днес. Благодарна съм на всеки един учител за многобройните часове отделени в това да ни научат на нещо добро.



През погледа на класния ръководител

Размисли на сбогуване
За 12 б клас

Мили наши ученици,
волни като прелетните птици,
във живота ни се появяват
и любов, любов раздават.

Вие сте нашите деца -
сладка грижа в радостта...
Помним вашите бели,
знаем вашите мечти...

Днес очите ви искрят,
а сърцата ви тупят, тупят...
Всеки поглед толкова познат
върща ни в годините назад...

Времето, уви, не пита –
детството в мечтите ви отлита.
Юноши са нашите деца,
поглед впили в любовта...

И отново, пак: ”Госпожо!
Той сърцето ми разби!
Помогнете ми, госпожо,
толкоз силно ме боли!”

И не чакаме молби, покани
търсим лек и за духовни рани...
Често в нашите очи
греят вашите сълзи...

И тъй година след година,
неусетно времето отмина...
Вече сте в дванайсти клас –
за раздяла дойде час...

Но си мисля, че раздяла няма
щом любовта е толкова голяма.
Тя в спомените ни живее,
сърцата топли, в умовете грее...

Днес ще ме окичите с цветя –
сърдечно ви благодаря!
Желая ви да сте щастливи
и спомените ни да бъдат живи!

“Ще ми бъде мъчно за тях!,,

Таня Василева

Когато преди три години ми дадох да
ръководя вашия клас ми дойде като
“гръм от ясно небе”. После на това небе за-
сияхте вие - 26 слънца. Днес е време всеки
от вас да поеме своя път. Светлината, която
запалихме в сърцата си обаче, ще гори веч-
но, ще осмисля моя живот, ще осветява ва-
шия. На добър път! Обичам ви!



Таня Василева - класна
на XII А



Вили Стоянова -
класна на XII Б

С аромат на агнешко

Сабрина Латинава VB

Гергьовден е един от най-го-
лемите пролетни празници
– той се чества на 6 май и е свър-
зан с почитта към свети Георги,
покровител на овчарите и стада-
та. Затова и обичаят повелява на
този ден да се подготвят всички
и още от сутринта. Моми, невест-
ти и ергени отиват в полето, бе-
рат цветя и клонки и вият венци
за кошарата на жертвеното агне,
за вратите на къщите, за кал-
паците на овчарите. След това
най-възрастният мъж, който е
празнично облечен и закичен с
китка издоява първата обагнила
се овца, чието агне ще принесе
в жертва на светеца. Отлъченото
от майка си агне е почистено и
сресано, дори захранено с три-
ци, сол и трева (символизиращи
ситост и плодородие). Задължи-
телно е на дясното рогче на аг-
нето да се запали свещ и наоколо
да се прикади. След извършване
на жертвоприношението се чете
молитва за здраве и цялото се-
мейство се събира около трапе-
зата.

На нея се поставя обеченото
агне, обреден хляб, току-що из-
цедено мляко и от него сирене,
квасено сирене, зелена салата,
пресен чесън. През целия ден
цари веселие, играят се “гер-
гьовски хора”, пеят се песни,
свързани с победата на св. Геор-
ги над ламята, пие се вино.

Гергьовден е и празник на бъл-
гарската армия. Сутринта на 6
май на площада пред Паметни-
ка на Незнайния войн в София,
президентът на страната посре-
ща Парада на българската ар-
мия, а главата на Българската
православна църква освещава
военните знамена. По-късно се
прави демонстрация на военната
техника и авиацията на площада
на Александър Батенберг.
Не забравяйте да поздравите
именниците – Георги, Гергана,
Геро, Гоце, Ганка, Гинка, Гено-
вева, Генчо, през вратите на до-
мовете им на този ден са отворе-
ни за всички...



15 май ?!

Симона Йорданова VB

Международният ден на
семейството се провеж-
да ежегодно на 15 май и се
чества от 1994 г.
Този празник не е особено
известен в България и малка
част от хората го празнуват.
Днес нашата цел донякъде е
да го популяризираме, но и
всъщност да подтикнем хо-
рата да обърнат малко пове-
че внимание на семействата
си и техните ценности. Все
пак в днешното забърза-
но ежедневие не ни остава
много време за близките ни.
И какво лошо има поне един
ден в годината да прекараме
с най-близките си и да им
покажем, че въпреки еже-
дневните проблеми вкъщи,
ние ги обичаме и не искаме
да ги нараним. Направете и
вие жест към своето семей-
ство на 15 май! Споделете
с тях този ден и се забавля-
вайте! Благодарете на свои-
те близки за подкрепата и
разбирателството, за силата
и любовта помежду ви, за-
щото ако тях ги има, то се-
мейството ви с право може
да се нарече здраво. А кой
не обича да служи за при-
мер на околните?

1 юни - усмихни се!

Валерия Попова ХБ



Йордан Бончев ВБ

Иво Станев ВБ

На 1 юни честваме международния ден на детето. Този празник се отбелязва в много страни по света. Това е ден за защита на детето. Най-хубавите години в живота на човека е неговото детство, което е реално и вълшебно, изпълнено с много приказни и незабравими моменти. За мен всяко дете трябва да бъде отгледано в мирно и спокойно семейство. Да се учи на труд и да помага на всички останали, да съчетава полезното с приятното, да даде всичко от себе си, за в бъдеще да получи по-добър и по-хубав живот. Всяко дете мечтае, като порасне да стане голям човек, да постига много успехи и неговите

роднини да се гордеят с него. В България на 1 юни за деня на детето се организират тържества с много песни, танци и игри. Извършват се в паркове, огромни зали и различни забавни неща. Някои деца ходят на кино, посещават културни мероприятия след което се черпят в детски заведения за хранене. Други организират детски партита с много балони и забавни игри в домовете си. Всички ние, децата, харесваме и обичаме този празник. Тогава получаваме подаръци. За мен това е незабравим празник всяка година. Човечеството трябва да даде на децата всичко, което е необходимо за тяхното развитие!

Всички деца обичат 1 юни, защото получават подаръци – очаквани и неочаквани. Защо родителите не ни зарадват с въпрос: “Какво искаш за 1-ви юни?” Аз направих анкетата и открих, че 60% от българските деца си мечтаят за колело, около 21% ще са щастливи ако притежават LEGO конструктор и едва 10% са съгласни на каквото и да е дребно подаръче. Голям процент от децата не получават нищо. Най-често това са деца, лишени от родителски грижи и живеят в Дом за сираци. Те са тъжни, защото нямат семейство, което да задоволи техните потребности, но имат надежда, че един ден ще бъдат осиновени от добри

хора, които няма да ги оставят и ще ги дарят с най-големия подарък – обичта си. Освен изоставените деца има и такива, които не искат да получат нищо, защото се съобразяват с настъпилата финансова криза в тяхното семейство. Щастливи са, когато получат голям балон, детско меню от Mc Donald's или просто торбичка с царевични пръчици. Затова деца, не копнейте за всичко, което виждате на улицата, в ръцете на съучениците ви или по телевизията. Радвайте се и на малкото. Възползвайте се от безплатните мероприятия за децата по повод 1 юни! Какво по-мило има от това да рисува с тебшир върху асфалта?

BodyLanguage

Чували ли сте за новото средство за разгадаване на човешките мисли “Body language” или по-точно Езикът на тялото? Ако да, следващите редове ще бъдат доста познати за Вас, но ако не, това е Вашата статия.

Замисляли ли сте се някога, какво си мисли човекът, с когото разговаряте, (аз лично много пъти)? Винаги ми е било интересно да разбера дали изобщо събеседникът ми е заинтересован от това, за което си говорим. И от опит знам, че хората в близост до мен, мога да разгада без проблеми, но това се дължи на нашата, ако искате я наречете близост, но аз бих я нарекла наблюдателност. Защото, когато прекарваш известно време със семейство, приятели, съученици, дори и да си най-ненаблюдателният човек на света, би разпознал, когато някой от тях е тъжен или изключително щастлив. Но светът не е само твоите познати, затова, ако искаш да направиш добро впечатление на непознат, но важен за твоето развитие човек, body language е перфектното оръжие.

Казват, че езикът на тялото е толкова важна част от комуникирането, колкото и говоренето, защото той може да разкрие почти 50 % от нашите мисли. За това е важно да можем да го “говорим” и да го “разчитаме” правилно. Повечето хора мислят, че този вид език се използва само от покер играчите, но не е така! Все повече и повече работодатели го изучават и прилагат, за да могат да направят своя избор по най-правилния начин.

Body language е повече от позиции и движения на тялото, той е новата “Енциклопедия на мислите.” Има много видове сигнали, на които се той се базира, но основните са следните:

Езикът на ЛЮБОПИТСТВОТО и ЗАИНТЕРЕСОВАНОСТТА

Обикновено движенията на тялото издават дали човек е замислен, притеснен или щастлив. За това когато събеседникът Ви стои почти неподвижно, игнорира телефонните си повиквания, не обръща внимание на случващото се около него, приближава се по-близо до вас, гледа Ви в очите, почти без да отклонява поглед, “за да не изпусне нещо” и дори накланя главата си леко настрана, определено значи, че Вие сте привлекли изцяло неговото внимание и той буквално Ви показва чрез езика на тялото си, че Ви слуша.

Езикът на ОТЕГЧЕНОСТТА

Отегченият човек много често показва отегчеността си като избягва погледа на другия с когото говори, намира си различни занимания, като започне от драскане по някаква повърхност, говорене с друг индивид, разхождане из стаята, та докато стигне до най-класическия знак, постоянно поглеждане на часовника си. Тези хора доста често повтарят движения, като потупване на пръстите от едната ръка с пръстите на другата, люлеене на крак или пък дръмене по някакъв предмет, например масата, на която седят. А ако тези движения зачестят, тогава човекът съзнателно показва своята незаинтересованост.

Езикът на РОМАНТИКАТА

Веднъж привлечено тялото на индивида бърза да покаже интереса си чрез: Поглед – често продължаващ повече от обикновено, отместващ се и отново пак връщащ се в същата посока. Ако е насочен към устните значи “искам целувка”, а към други части “искам допир”. Разкриване на различни части на тялото. При жените: деколте, врат, крака. При мъжете: мускулните части на тялото, ръце, крака или по-точно “мъжествата”. Скъсяване на дистанцията между привлечените. Провокативни танци и дори флирт с други, само за да се привлече вниманието на “целта”.

Езикът на ЛЪЖАТА

Лъжецът по принцип е разтревожен да не бъдат разкрити неговите действия или мисли, много често лъжата може да бъде позната по сигналите разкриващи напрежение. Например ако човек лъже, (разбира се ако е добър актьор трудно можем да познаем дали ни манипулира или не), то лъжата най-често е придружена от потене, резки движения, малки, почти незабележими мускулни тикове около устата или очите, промяна в скоростта и тембъра на гласа и небрежно докосване по носа. Много често не осъзнаваме, когато говорим, че движим голяма част от тялото си, включително и ръцете си. Затова, когато сложим ръце в джоба си, докато обясняваме нещо важно, значи се опитваме да скрием информация или да измислим някаква допълнителна, а с точно обратното движение показваме нашата искреност. Друг признак е погледът. Нормално е, когато говорим с някого да отместваме поглед от време на време, затова присъствието на прекалено "много" очен контакт е знак за лъжа, както и поглед насочен към пода.

Езикът на "ОТВОРЕНОТО ТЯЛО"

Езикът на Отворената позиция е когато нито ръцете, нито краката са склучени. Чрез склучените пред гърдите си ръце показваме, че не сме заинте-

ресовани от темата на разговор или изобщо от комуникация с когото и да било. За това е добре да държим крайниците си "отворени" и спокойни.

Жените например, много често кръстосваме крака, а това може да бъде прието за не до толкова учтиво. Психолозите, които изучават body language казват, че когато говорим с някого нашите крака трябва да сочат посоката, в която се намира събеседника ни и да бъдат "сложени" едни до други, а не кръстосани. А откопчаването на копчето на самото, както и събличането на връхната ни дреха е знак, че се чувстваме удобно и приятно в компанията на присъстващия.

Езикът на "ОТБРАНИТЕЛНОТО ТЯЛО"

Обикновено човек застава в "отбранителна позиция", когато се чувства застрашен или в опасност и в този случай той покрива частите от тялото си, които мисли, че ще бъдат атакувани. Например брадичката се снижава и предпазва врата. Слабините и ребрата са предпазени чрез скръстените ръце и крака. А може и дланите да са покрили лицето.

ОЦЕНЯВАЩ език на тялото

Класическият сигнал за оценяване е поставянето на двете ръце като "за молитва" или поставени по същия начин, но със склучени всички пръсти, освен показалците. Сочещите пръсти дори могат да докосват устните. Потупването по брадичката е също прекрасен пример за този вид изразяване на намерения.

Любопитно за ПУШАЧИТЕ

Докато непушачите се опитват за скрият своите нерви чрез гризане на нокти, хапане на устни, играене с химикалка или молив, при пушачите сигналите са други. Например при тях може да се каже в какво настроение са само, ако се следи в коя посока издихват цигарения дим. Ако той е насочен нагоре, значи че човекът е уверен в себе си и е настроен за купон и забавления. Обратното е при пушачите, които насочват дима надолу, те обикновено са неуверени, имат прекалено много проблеми и задължения и тайни. А ако изкарват дима през ноздрите, те са дори по-уверени и от тези, които го правят нагоре. Важен е и начинът, по който се държи цигарата, ако е скрита от дланта това значи, че пушачът е потаен. А ако държи фасата с голяма сила до такава степен, че да го деформира, значи че той притежава силен характер. Но доста често това движение може да бъде симулирано, за да се покаже някакъв вид превъзходство.



Ден на блондинката

Йоана Лазарова IXБ и Вики Владимирова VB

На 31 май отбелязваме международния ден на блондинките. Най-ярката, най-видимата, най-русокосата и "най-глупавата" част от човечеството празнува на този ден. :) Блондинките не блещат с особени умствени способности. Голям принос във формирането на този мит има холивудската актриса Мерилин Монро, която става звезда с филма "Мъжете предпочитат блондинките". В същото време най-известната блондинка в света е имала кестенява коса. Тя е постигнала успех в Холивуд едва след като се разделила с нея. Не е тайна, че светлокосите жени възбуждат по-силно мъжкия пол. Според преподавателя по психология от Университета на Нантер Тиери Мейер тайната на привлекателността на русите жени е в това, че мъжете оглупяват, когато се изправят лице в лице с блондинка. По време на общуване с блондинка мозъчната дейност на мъжа намалява, коефициентът на интелигентност спада, а логически свързаните мисли отстъпват на желанието му да извърши нещо глупаво. Първата известна блондинка в историята е богинята Афродита. Тя получила златните си кичури като подарък от Зевс. В наши дни някои блондинки също се смятат за богини. Тези жени обикновено знаят как да постигнат благоденствие, а в древността са признати от мъжете за най-прекрасната половина на човечеството.

Блондинката не се срамува да разкаже някой виц, засягащ я пряко...

Две блондинки си готвят:
- Сега сложи врялата вода в хладилника!
- Защо?!?
- Все някога ще ни потрябва...



Блондинки вървят в планината. Едната казва:
- Сега, ако се изгубим, къде ще отидем?
Другата отговаря:
- У нас...

Две блондинки разговарят и едната казва:
- Муцка, да знаеш днес какво ми се случи- заседнах в асансьора и стоях там три часа!
- А ти да знаеш на мен какво ми се случи...Ескалаторът в Мола спря и стоях там ЦЯЯЛ ДЕН!

Блондинките са наивни и добродушни, в тях няма високомерие и злоба, те са погълнати от идеята за по-пепеляво рус цвят на косата, от мода, мъже, коли, портфейли... И запомнете, че отивайки във фризьорския салон и заявявайки: „искам да стана блондинка“ няма гаранция ,че ще се превърнете в такава... Зашто блондинка не се става, тя така се ражда!

Ванеса Берова IXБ



целта е една,
скоростта - различна

Една цигара. Какво е една цигара!? Къс хартия, малко смачкан тютюн и куп вредни вещества. Ще кажем какво толкова може да ни направи това миниатюрно нещо, та нали ние сме хората и не се плашим от нищо и от никого. Да, това е една малка цигара, която на пръв поглед е безсилна пред големия човек. И ето все пак тя ни убива ден след ден, бавно и неусетно. Тя може да ни причини толкова много неща за малките се размери.

Ние сами определяме какво ще правим с живота си, но точно това е лошото при тютюнопушенето. Ние не съкращаваме само нашия живот, ние убиваме и живота на хората около нас.

Всяко едно издишване на благоприятния дим за едни, възпира желанието за глътка свеж въздух на други. Обърнете внимание на тези хора, които искат да живеят без това. Които искат да живеят с тези няколко минути повече, които една цигара може да отнеме на един пушач. Ето затова има световен ден за глътка свеж въздух.

31 май – Световен ден без тютюнопушене е отбелязан за първи път през 1988 г., за да привлечат внимание към голямата смъртност, причинена от цигарите. Помислете за себе си. Има толкова много неща, които може да направите, дори и за няколко минути. Живейте, радвайте се, помислете за здравето си, за хората, които обичате и най-вече отново за вас!



Кой не знае за инициативата на BTV и Столична община – “Да изчистим България за един ден”? Няма такъв, нали?

Слушаме ежедневно за мащабните проблеми на българската природа, която губи своя облик и красота, защото се замърсява ежедневно от човешката ръка. Защо е нужно да унищожим единствената планета с живот на нея? Нека на 12 май не се включат само известни личности и стари хора в почистването, а и ние - младежите, нека не бъдем безразлични. 12 май вече е ден с история. Ден, в който българското население показва и доказва, че може да се организира и почисти замърсените райони, че може да направи място и удобство на желящата да поникне тревичка.

Вики Костова VB

**ДА ИЗЧИСТИМ
БЪЛГАРИЯ!**

Както се казва “Отдохме, видяхме и спечелихме” – спечелихме каузата на света или поне на България. Доказахме, че с общи усилия можем да постигнем всичко, а фактите сами по себе си говорят:

Над 300 хиляди доброволци из цялата страна са се включили и с общи усилия е събран над 8 000 тона боклук.





Сабрина Латинова ВБ

Аз се надявам да изчистим България за един ден, защото не само аз искам да живея в по-приятна среда за живот. Аз предлагам тези, които искат и ги е грижа да се включат в тази програма. Не знам за другите, но аз искам да живея така. Проблемът, е че ние хората си изхвърляме боклука навън, а не в ЕКО кофите.

Аз ще се включа – направи го и ти! Нека ние и децата ни да живеем в по-приятна среда за живот и игра.



В дейността се включиха ученици и техните ръководители, работещи по проект УСПЕХ: “Млад активен гражданин”, “Млад журналист”, “Млад еколог”. Желанието се събуди от инициативата, а удовлетворението от пълните чували и красивата гледка.



Клуб “Млад журналист” - Западен парк

Клубове “Млад активен гражданин” и “Млад еколог” заедно с Емо Чолаков Витоша

РЕДАКТОРСКИ ЕКИП

ЙОАНА СТОЯНОВА
Ръководител

Графичен редактор ВАЛЕРИЯ ПОПОВА
Фото редактор ВАНЕСА БЕРОВА
Младши репортер ВИКТОРИЯ ВЛАДИМИРОВА
Младши репортер ИВО СТАНЕВ
Репортер ИРА ПЕТРОВА
Репортер ЙОАНА ЛАЗАРОВА
Младши репортер ЙОРДАН БОНЧЕВ
Репортер МАРИЯ ВАСИЛЕВА
Младши репортер САБРИНА ЛАТИНОВА
Младши репортер СИМОНА ЙОРДАНОВА
Репортер СТЕФАНИ РАЧИНА
Младши репортер ТЕОДОРА ПЕТКОВА